

[Aksel Larsen.]

Medarbejdere. Dette er ca. 5 pCt. af Landbrugets Medhjælpere, faste og løse og Familie-medlemmer, alt iberegnet. Jeg har Grund til at tro, at Landøkonomisk Driftsbureau ikke har taget dette i Betragtning, men kun regner med Lønstigningen for den enkelte Medhjælper, men det er dog givet, at hvis man vil have Udgiften pr. ha, saa maa man samtidig regne med, at Folkeholdet er gaaet ned, og i Statistiske Efterretninger Nr. 23 for 30. Juni 1945 kan man læse Grunden, nemlig at Anvendelsen af Landbrugsmaskiner og arbejdsbesparende Metoder har i højere Grad end tidligere vundet Indpas. Naar Folkeholdet er gaaet ned med i hvert Fald 5 pCt., er det klart, at den samlede Lønsum ogsaa er gaaet ned. Det kan være den er steget, hvis de enkelte Personers Lønninger er steget, men tager man alt det i Betragtning, kommer man til det Resultat, at det rigtige Udgiftstal for 1946 pr. ha skulde være, ikke 323, men 307. Det tilsvarende gælder for Familie-medlemmers Arbejde. Familie-medlemmernes Antal som Medhjælpere i Landbruget er ogsaa gaaet ned med gennemsnitlig 5 pCt. Det maa vi ogsaa regne med som Udgiftsnedgang. Og saa kommer vi til det Resultat, at Stigningen paa dette Omraade ikke er som angivet af Materialet fra Ministeren og Landøkonomisk Driftsbureau fra 201 til 233, men kun til 221.

Jeg gør opmærksom paa, at denne Korrigering kun er udført paa Grundlag af Oplysningerne i Statistiske Efterretninger og paa Grundlag af Landøkonomisk Driftsbureaus Udregninger; men jeg kan altsaa ikke være gaaet nogen for nær, naar jeg støtter mig paa Landøkonomisk Driftsbureau. Det giver en Formindskelse af den angivelige Udgiftsstigning under Arbejdsomkostninger med 28. Og saa er der ikke taget i Betragtning det, som man raaber saa meget op om, at der betales Sortbørspriser for fremmed, lejet Arbejdskraft. Nu har jeg mine Tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, men fra visse Hold raabes der altsaa op om det, og hvis der er noget rigtigt i det, er det ganske urimeligt, at man siger, at det er Sortbørspriser, man betaler for den fremmede, lejede Arbejdskraft, men nu skal Familie-lønnen og Driftsleder-lønnen sættes op i Forhold dertil. Det er et Spørgsmaal, om der ikke her er beregnet for meget. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om man ikke beregner for meget i Driftsleder-løn overhovedet, men det vil jeg kun lige bemærke.

Jeg vil derimod beskæftige mig mere

udførligt med et andet Forhold, at det fremgaar af Materialet og af Ministerens Forelæggelsestale, at Familiearbejdet og Driftsleder-lønnen spiller en forholdsmeæssig langt større Rolle i det lille Landbrug end i det store Landbrug. Dette ved man, men alligevel laver man en Gennemsnitsberegning, hvilket vil sige, at man giver det store Landbrug en betydelig Favør. I dette som i næsten alle Tilfælde kan Landbruget ikke uden videre operere med Gennemsnitsstørrelser, man maa se paa Landbrugenes Størrelse for at finde ud af, hvorledes det forholder sig med Rentabiliteten.

Saa er der Afsnittet om Vareforbruget. Dér regner man forbløffende nok med en Udgiftsstigning i Omkostningerne for importerede Oliekager. Det kunde være forsvareligt, naar det kun drejede sig om Pristigningen paa de importerede Oliekager, men man har, saa vidt jeg forstaar, inkluderet ogsaa den forøgede Mængde af importerede Oliekager. Det er dog vist noget ekstraordinært, at man siger, at naar en erhvervsdrivende køber flere Raastoffer, regner man det forøgede Indkøb af Raastoffer som en Udgift, men regner ikke med, at han faar en ekstra Indkomst som Følge af, at der bliver flere Færdigprodukter. Efter alt det, der er forelagt, har man regnet saadan her, og det er urimeligt.

Saa er der i øvrigt Tale om — det staaer ikke i Opstillingen —, at Landbruget maa sikres en rimelig Forrentning af den i Landbruget investerede Kapital. Jeg vil meget gerne have Ministerens Udtalelse om, hvad han forstaar ved den i Landbruget investerede Kapital. Hvis han forstaar den Pris, Gaardene bliver handlet til for Tiden og er blevet handlet til i adskillige Aar, vil jeg mene, at det er urimeligt at sikre Forrentningen af hele denne Kapital. Enhver ved, at der handles til fuldkommen opskruede Priser. Det er muligt, at disse Priser ikke har været for høje, ja, det er muligt, at de ikke er for høje i Forhold til Landbrugets faktiske Afkastningsevne — det skal jeg lade staa hen —, men hvis man vil hævde, at Landbruget ikke er rentabelt, kan man ikke sige, at det skal have Lov til at forrente saa fantastiske Købesummer som dem, der betales for Landbrugsejendomme ogsaa i Dag. Jeg tror, det vil være mere rimeligt, hvis Samfundet paatager sig Forpligtelsen til at sørge for, at Landbruget kan forrente den investerede Kapital, at Samfundet saa siger: Saa skal vi ikke blot kigge paa Købesummen for Ejendommen, saa skal vi ogsaa kigge paa Ejen-